

УГОДА

між Урядом України і Урядом Ісламської Республіки Іран про унікнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і майно

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 22.05.96 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 06.12.96 р.*

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 21.07.2001 р.

Уряд України і Уряд Ісламської Республіки Іран,

бажаючи укласти Угоду про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і на майно

і підтверджуючи своє прагнення до розвитку і поглиблення взаємних економічних стосунків,

домовились про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Угода

Ця Угода застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, до яких застосовується Угода

1. Ця Угода застосовується до податків на доход і на майно, що стягуються від імені Договірної Держави, або її політико-адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доход і на майно вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу та вартості майна або з елементів доходу чи майна, включаючи податки на доход від відчужування рухомого або нерухомого майна, податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами, а також податки на приріст вартості майна.

3. Податками, до яких застосовується ця Угода, зокрема, є:

а) в Ісламській Республіці Іран:

(i) прибутковий податок;

(ii) податок на майно

(надалі "прямий податок Ісламської Республіки Іран");

б) в Україні:

(i) податок на прибуток підприємств; і

(ii) прибутковий податок з громадян

(надалі "український податок").

4. Ця Угода застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які класифікуються згідно із визначенням пункту 1 цієї статті після дати підписання цієї Угоди, в доповнення або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного протягом прийняттого періоду про будь-які зміни, що відбудуться в їх відповідних податкових законодавствах.

Стаття 3 **Загальні визначення**

1. У розумінні цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

а) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають Ісламську Республіку Іран або Україну, залежно від контексту;

термін "Ісламська Республіка Іран" означає території, що перебувають під суверенітетом Ісламської Республіки Іран;

термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, а також будь-яку територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

б) термін "особа" означає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

в) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

г) термін "zareєстрований офіс" означає головний офіс, zareєстрований згідно з відповідним законодавством кожної з Договірних Держав;

д) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

е) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, річковим, повітряним судном або дорожнім і залізничним транспортним засобом, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське, річкове, повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

ж) термін "компетентний орган" означає:

(i) стосовно Ісламської Республіки Іран - Міністра економічних справ і фінансів або його повноважного представника;

(ii) стосовно України - Міністерство фінансів або його повноважного представника;

з) термін " національна особа" означає:

(i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(ii) будь-яку юридичну особу, що одержала свій статус як такий за чинним законодавством Договірної Держави.

2. При застосуванні цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений в Угоді, має те значення, яке надається законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Угода, якщо з контексту не впливає інше.

Стаття 4

Резидент

1. Для цілей цієї Угоди вираз "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місцеперебування, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію.

2. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

а) вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, в якій вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) у разі, коли Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає;

в) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, національною особою якої вона є;

г) якщо вона є національною особою обох Держав або якщо вона не є національною особою жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують питання оподаткування такого резидента за взаємною згодою.

3. Якщо відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом Держави, де розміщений її зареєстрований офіс.

Стаття 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке підприємство однієї Договірної Держави повністю або частково здійснюється підприємницьку діяльність в другій Договірній Державі.

2. Термін "постійне представництво", зокрема включає:

а) місцезнаходження дирекції;

б) відділення;

в) контору;

г) фабрику;

е) майстерню;

ф) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце розвідки, розробки та видобутку природних ресурсів;

г) склад або іншу споруду, що використовується як торговельна точка.

3. Будівельний майданчик, монтажний, складальний або установочний об'єкт або керівницька діяльність, пов'язана з ними, є постійним представництвом лише в тому разі, якщо такі майданчик, об'єкт або діяльність існують протягом періоду більше дванадцяти місяців.

4. Незважаючи на попереднє положення цієї статті, такі види діяльності підприємства Договірної Держави в другій Договірній Державі не розглядаються як такі, що здійснюються через постійне представництво:

а) використання споруд виключно з метою зберігання або показу товарів чи виробів, що належать підприємству;

б) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;

в) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

г) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

д) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер, для цілей реклами, для надання інформації, для наукового дослідження;

е) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до д), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа - інша ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 6 - діє в Договірній Державі від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа виконує для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в другій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Але, якщо діяльність такого агента здійснюється повністю або майже повністю від імені цього підприємства, то він не буде розглядатись як агент з незалежним статусом в рамках значення цього пункту.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави, або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій

Державі (або через постійне представництво, або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи дохід від сільського або лісового господарства), яке міститься в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій міститься це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, нафтових або газових свердловин, кар'єрів і інших місць видобутку природних ресурсів, включаючи лісоматеріали або іншу лісову продукцію. Морські, річкові і повітряні судна або дорожні і залізничні транспортні засоби не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходу, одержуваному від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходу від нерухомого майна, підприємств і до доходу від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо це підприємство не здійснює підприємницької діяльності в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність, як вказано вище, прибуток підприємства може оподатковуватись у другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі такому постійному представництву зараховується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, які підлягали б відніманню, якби постійне представництво було самостійним підприємством тією мірою, якою вони понесені для цілей постійного представництва як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці.

4. В міру того, як визначення у Договірній Державі прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не перешкоджає цій Договірній Державі визначити оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується

практикою. Обраний спосіб розподілу, однак повинен бути таким, що його результати відповідатимуть принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупівлі постійним представництвом виробів або товарів для підприємства.

6. Прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8 **Міжнародні перевезення**

Прибутки, одержані підприємством Договірної Держави від експлуатації морських, річкових, повітряних суден або дорожніх і залізничних транспортних засобів у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

Стаття 9 **Асоційовані підприємства**

1. У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави, і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибуток, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибуток, таким чином включений, є прибутком, який був би нарахований підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поправки в сумі податку, що стягується з цього прибутку. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Угоди, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним у разі необхідності.

Стаття 10 **Дивіденди**

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач

фактично має право на дивіденди, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 процентів загальної суми дивідендів.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає дохід від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій, відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. Якщо компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподільний прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Державі.

Стаття 11 **Проценти**

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником процентів, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 процентів від загальної суми процентів.

3. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань. Штрафи за прострочені платежі не розглядаються як проценти для цілей цієї статті.

4. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають в Договірній Державі і отримуються Урядом, міністерствами, іншими урядовими установами, політико-адміністративними підрозділами або місцевими органами влади, муніципалітетами, Центральним Банком і іншими банками, що повністю належать Уряду другої Договірної Держави, підлягають звільненню від оподаткування в першій згаданій Державі.

5. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво або надає у цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога,

на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка є фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

Стаття 12 **Роялті**

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак ці роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 процентів загальної суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи кінематографічні фільми, будь-які фільми або плівки для радіомовлення чи телебачення, будь-який патент, торгіву марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду, або за користування, або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, проводить підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає у цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно якого сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14, залежно від обставин.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, з якими право або майно, за які сплачуються роялті, дійсно пов'язані, і витрати по сплаті цих роялті несе таке постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує, суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутністю таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

Стаття 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 і яке міститься у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи, що отримуються підприємством Договірної Держави від відчужування морських, річкових, повітряних суден або дорожніх і залізничних транспортних засобів, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, пов'язаного з експлуатацією таких морських, річкових, повітряних суден або дорожніх і залізничних транспортних засобів, оподатковуються тільки у цій Договірній Державі.

4. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться мова у попередніх пунктах, оподатковуються тільки у Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом однієї Договірної Держави від надання професійних послуг чи іншої аналогічної діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки у цій Державі, за винятком випадку, коли він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Державі, але тільки стосовно доходу, що приписується до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки у цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо

робота за наймом здійснюється таким чином, отримана винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується в даному фінансовому році; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

в) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського, річкового, повітряного судна або дорожнього і залізничного транспортного засобу, який експлуатується в міжнародних перевезеннях, може оподатковуватись в тій Договірній Державі, в якій міститься зареєстрований офіс підприємства.

Стаття 16

Директорські гонорари

Директорські гонорари та інші подібні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход незалежно від положень статей 7, 14 і 15, може оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, доход, вказаний у цій статті, буде звільнено від оподаткування в тій Договірній Державі, в якій діяльність артиста або спортсмена здійснюється, якщо ця діяльність суттєвою мірою фінансується за рахунок суспільних фондів однієї або другої із Договірної Держави, або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне співробітництво, укладеної між Договірними Державами.

Стаття 18

Пенсії

1. З урахуванням положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту однієї Договірної Держави у зв'язку з минулою роботою, можуть оподатковуватись в цій Державі.

2. Однак такі пенсії та інші подібні винагороди можуть також оподатковуватись у другій Договірній Державі, якщо виплати здійснюються резидентом цієї другої Держави або постійним представництвом, що міститься в ньому.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, пенсії та інші винагороди, здійснювані за суспільною програмою, яка є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 19

Державна служба

1. Платня, заробітна плата та інша подібна винагорода, інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або із фондів, що створені Договірною Державою, або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

Однак така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(i) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевому органу влади, оподатковується тільки у цій Державі.

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом та національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 застосовуються до винагород та пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органам влади.

Стаття 20

Викладачі і студенти

1. Платежі, одержувані студентом або стажувальником, які є національними особами Договірної Держави і які перебувають у другій Договірній Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання і одержання освіти, не оподатковуються в цій другій Державі, якщо джерела цих платежів містяться за межами цієї другої Держави.

2. Подібним чином, винагорода, що одержується викладачем або інструктором, які є національними особами Договірної Держави і які перебувають у другій Договірній Державі переважно з метою викладання або проведення наукового дослідження протягом періоду, що не перевищує двох років, звільняються від оподаткування у цій другій Державі на винагороди за надання особистих послуг для викладання або дослідження.

Цей пункт не застосовується до доходів від досліджень, якщо такі дослідження виконуються головним чином для особистої користі конкретної особи або осіб.

Стаття 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, які точно не вказані у попередніх статтях цієї Угоди, оподатковуються тільки в цій Державі, за винятком випадків, коли такі види доходів отримують із джерел в другій Договірній Державі. Якщо види доходів отримують із джерел в другій Договірній Державі, вони також можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів інших, ніж доход від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Угоди, якщо одержувач таких доходів, що є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає у цій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку виді доходів оподатковуються у цій іншій Договірній Державі відповідно до її власного законодавства.

Стаття 22

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента однієї Договірної Держави та міститься в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими, річковими, повітряними судами, дорожніми і залізничними транспортними засобами, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях, а також рухомими майном, пов'язаним з експлуатацією таких морських, річкових, повітряних суден або дорожніх та залізничних транспортних засобів, оподатковується тільки в тій Договірній Державі, в якій міститься зареєстрований офіс підприємства.

4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

Стаття 23

Метод усунення подвійного оподаткування

1. Якщо резидент Договірної Держави отримує доход або володіє майном, які, відповідно до положень цієї Угоди, можуть оподатковуватись в другій Державі, перша згадана Держава дозволяє:

а) вирахування із податку на доход цього резидента суми, що дорівнює податку на доход, сплаченому в цій другій Державі;

б) вирахування із податку на майно цього резидента суми, що дорівнює податку на майно, сплаченому в цій другій Державі.

Однак у жодному випадку таке вирахування не повинно перевищувати тієї частини податку на доход або податку на майно, підрахованого до надання вирахування, яка стосується, залежно від обставин, доходу або майна, що може оподатковуватись в цій другій Державі.

2. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Угоди одержуваний доход або майно резидента Договірної Держави звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений доход або майно.

Стаття 24 **Недискримінація**

1. Національні особи Договірних Держав не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким національні особи цієї Держави піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність.

4. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

5. Ці положення не матимуть тлумачення як зобов'язання будь-якої з Договірних Держав надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні звільнення, пільги і вирахування для податкових цілей на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм резидентам.

6. Положення цієї статті будуть застосовуватись до податків, які розглядаються цією Угодою.

Стаття 25 **Процедура взаємного узгодження**

1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування відповідно до положень цієї Угоди, він може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій випадок на розгляд до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої він є, або, якщо його випадок

підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, національною особою якої він є. Випадок повинен бути представлений протягом двох років з дня повідомлення про дію, що призвела до оподаткування невідповідно до положень Угоди.

2. Компетентний орган прагнучим, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, невідповідного Угоді. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть позбавитись за взаємною згодою будь-яких труднощів або сумнівів, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Угоди. Вони можуть також консультиватися один з одним щодо усунення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених в Угоді.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 26 **Обмін інформацією**

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для застосування положень цієї Угоди або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється ця Угода, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Угоді. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденційна, так само як інформація, що отримана згідно з національним законодавством цієї Держави, і буде розкрита тільки особам або органам, що займаються оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Угода. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях і в юридичних рішеннях.

2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на Договірну Державу зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, що протирічать законам і адміністративній практиці однієї або другої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або у ході звичайної адміністративної практики однієї або другої Договірної Держави;

с) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б публічному порядку (*ordre public*).

Стаття 27 **Члени дипломатичних місій і консульських установ**

Ніщо у цій Угоді не буде зачіпати податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних місій або консульських установ за загальними нормами міжнародного права або на підставі положень спеціальних угод.

Стаття 28

Набуття чинності

Кожна із Договірних Держав повідомлять одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури набуття чинності цією Угодою. Ця Угода набуває чинності в день останнього такого повідомлення, і її положення будуть застосовуватись:

- а) стосовно податків, утриманих у джерела щодо суми доходу, отриманого на або після 1 січня календарного року, наступного за роком набуття Угодою чинності;
- б) стосовно інших податків на доход і на майно щодо податків, які стягуються за будь-який податковий рік або період, що починається на або після першого січня календарного року, наступного за роком набуття Угодою чинності.

Стаття 29

Завершення чинності

Ця Угода буде залишатися чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Угоди шляхом передачі через дипломатичні канали повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, наступного за періодом 5 років після дня набуття чинності Угодою.

У такому випадку чинність Угоди буде припинено:

- а) стосовно податків, утриманих у джерела щодо суми доходу, отриманого на або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;
- б) стосовно інших податків на доход і на майно щодо таких податків, які стягуються за будь-який податковий рік або період, що починається на або після першого січня, наступного за роком подачі повідомлення.

У засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені їх Урядами, підписали цю Угоду.

Вчинено в двох примірниках, в м.Тегерані, 22 дня травня 1996 року українською, персидською та англійською мовами, причому всі тексти рівноавтентичні. У разі розбіжностей у тлумаченні переважає англійський текст.

---

* Ратифіковано Законом України від 6 грудня 1996 року № 575/96-ВР

За Уряд України

За Уряд Ісламської Республіки Іран